

Trvalá služba

Texty na tento týden

J 4,7–30; 1J 1,5–10; 2Tm 2,1–7; 2K 5,18–20; Žd 10,24.25

Základní verš

„Čemu se podobá Boží království a k čemu je přirovnám? Je jako hořčičné zrno, které člověk zasadil do své zahrady; vyrostlo, je z něho veliký strom a ptáci se uhníždili v jeho větvích.“ (L 13,18.19)

Možná už jste slyšeli, jak někdo řekl (anebo jste to dokonce řekli vy sami): Já už jsem si své odpracoval; teď dám prostor mladším. Nebo: Už jsem vedoucím evangelizace celá léta, ať to teď převezmě někdo nový.

V jistém smyslu jsou takové výroky pochopitelné. Lidé stárnou, někdy mají zdravotní problémy anebo jim v tom, aby i nadále pracovali ve sborových služebnostech, brání jiné životní okolnosti. Jindy lidé prostě „vyhoří“ a potřebují si odpočinout. Někteří se také mohou domnívat, že Pán chce, aby plnili jeho vůli v jiných oblastech sborové práce.

Existuje však velký rozdíl mezi tím, zda změníme zaměření své služby, nebo zda přestaneme sloužit úplně; dokud dýcháme, měli bychom – ať už s větší či menší výkonností – pokračovat ve službě.

Tento týden se zaměříme na potřebu trvalého zapojení do svědecké a evangelizační služby. Ať už je naše role ve sboru jakákoli, vždy budeme mít příležitosti ke službě.

Nikdy nekončící svědectví a evangelizace

⁷Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ – ⁸Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – ⁹Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. ¹⁰Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ ¹¹Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu? ¹²Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ ¹³Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. ¹⁴Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ ¹⁵Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“

(J 4,7–15)

Osobní studium

Znovu je třeba zdůraznit, že svědectví a evangelizace musí pokračovat, dokud budou existovat lidé, kteří potřebují spasení. Božím plánem je zachránit pokud možno co nejvíce lidí. Ti, kdo až dosud přijali Ježíše za svého osobního Spasitele, jsou povoláni k tomu, aby spolupracovali s Bohem na díle záchrany lidí. Nezáleželo na tom, kdo jsme, kde jsme a v jaké situaci se nacházíme. Pokud jsou naše srdce naladěná na Krista a pokud v hloubi duše chápeme, co pro nás učinil, budeme chtít vždy využívat příležitosti ke svědectví a službě.

Čím Ježíš a jeho slova tak nadchli samařskou ženu, že se o to chtěla podělit s obyvateli svého města? Zdá se, že když s ní Ježíš hovořil, řídil se jednoduchým „vzorcem“. (1.) Upoutal její pozornost: „Dej mi napít!“ (v. 7); (2.) Získal si její zájem: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ (v. 9 a 10); (3.) Probudil v ní touhu: „Pane, dej mi té vody.“ (v. 15); (4.) Přesvědčil ji: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ (v. 19); a (5.) Následovaly činy: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ (v. 29)

Všech těchto pět fází evangelizace se nemusí nutně uskutečnit při jednom setkání, jako tomu bylo v případě Ježíše a ženy u Jákobovy studny. Mohou se odehrát v průběhu určité doby, kdy pokračujete ve vydávání svědectví nějakému člověku. Jednotlivé situace se od sebe budou velice lišit, ale zásady, které jsme viděli v tomto rozhovoru, lze zhruba aplikovat na naše snahy oslovit lidi.

A navíc – ačkoli se rozhovor zpočátku týká doslovné vody, Ježíšovým cílem je probudit v samařské ženě touhu po vodě života a přimět ji, aby se jí napila. Koneckonců, třebaže je naším úkolem pomáhat lidem, ať se nacházejí v jakékoli situaci, a sloužit jejich potřebám, jak to nejlépe dokážeme, nikdy nesmíme zapomenout, že ze všeho nejvíce potřebují spasení v Ježíši.

Aplikace

Jak často využíváš příležitosti ke svědectví nebo službě? Není snad pravda, že si velice často hledíš svého života, přičemž potkáváš lidi, kteří – navzdory tomu, že se s tebou stýkají – vůbec netuší, čemu věříš, co zastáváš nebo jakou máš naději? Jak se můžeš změnit, abys se stal lepším svědkem?

Ovzduší péče

⁵A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. ⁶Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. ⁷Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu. ⁸Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. ⁹Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti. ¹⁰Říkáme-li, že jsme nezhrěšili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.

(1J 1,5–10)

Osobní studium

Podstatná část evangelizace se odehrává každý týden ve sboru. Tomuto aspektu evangelizace říkáme „péče“ a „začlenění“. Vynikáme ve zvaní lidí do našich sborů, ale ne vždy si počínáme dobře, pokud jde o vytváření ovzduší, kterým bychom je povzbuzovali k návratu a k zakotvení v našem společenství. Máme-li získávat učedníky, musíme věnovat pozornost utvrzení každého nového křesťana a péči o něj.

Co to znamená? „Utvrzení“ v nás vyvolává představu postavení něčeho na pevný a trvalý základ. Znamená to, že těmto lidem poskytneme základ víry a společenství. Slovo „pečovat“ se obvykle vysvětluje takovými pojmy jako „pozvedávat“, „vychovávat“, „starat se o“, „opatrovat“, „školit“ a „vzdělávat“. Když někdo přijme Pána Ježíše za svého osobního Spasitele, musí být v rámci křesťanského společenství z duchovního i sociálního hlediska uplatněny všechny tyto oblasti utvrzení a péče. Jinými slovy, o nového křesťana je třeba se starat, je nutné ho vychovávat, opatrovat, školit a vzdělávat v Božích cestách.

Klíčem k tomu je „společenství“. Právě v něm se životy vzájemně dotýkají a ovlivňují. O lidi, kteří se připojí k církvi, se musíme starat prostřednictvím duchovního společenství.

Použití 1. osoby množného čísla v 1J 1,7 nás upozorňuje, že bychom sice měli chodit ve světle jako jednotlivci, ale měli bychom v něm chodit i jako společenství. Budou-li věřící chodit ve světle, budou prožívat společenství a jednotu. V důsledku toho vznikne ovzduší péče, v němž se lidé zaměří na Boží vůli pro své životy a na vzájemné povzbuzování na cestě křesťanství. Sice je důležité pomáhat novým členům, aby se ve sboru cítili šťastní a spokojení, ale rovněž je důležité vést je k učednictví v pravém slova smyslu, což předpokládá rozvíjení schopnosti vést druhé ke spásnému vztahu s Pánem Ježíšem.

Aplikace

Zaměřuje se váš sbor na utvrzování nových členů? Jak se můžeš lépe zapojit do péče o nové členy (anebo vlastně i o ty „ostatní“)?

Poznámky

„Vyučování učitelů“

¹A ty, můj synu, buď silný milostí Krista Ježíše, ²a co jsi ode mne slyšel před mnoha svědky, svěř to věrným lidem, kteří budou schopni učit zase jiné. ³Snášej se mnou všechno zlé jako řádný voják Krista Ježíše. ⁴Kdo se dá na vojnu, nezaplétá se do záležitostí obyčejného života; chce obstát před tím, kdo mu velí. ⁵A kdo závodí, nedostane cenu, nezavodí-li podle pravidel. ⁶Také rolník musí nejprve těžce pracovat, než sklídí úrodu. ⁷Uvažuj o tom, co říkám. Pán ti dá, abys všechno pochopil.

(2Tm 2,1–7)

Osobní studium

Žijeme ve světě, v němž dochází k velkému pohybu lidí. Zdá se, že lidé ze sborů pravidelně odcházejí a zase do nich přicházejí, přičemž často slyšíme povzdechy nad ztrátou schopných členů, kteří vykonávali důležité služebnosti. Vzhledem k tomu, že probíhá tento přesun a že sborová evangelizační služba by se měla neustále rozšiřovat, velice potřebujeme její rozvoj.

Pavel v 2Tm 2,1–7 sděluje Timoteovi, jak je důležité, aby viděl celý obraz církevního díla, a to s ohledem na jeho rozsah i trvání. Služba duchovní péče a učení by neměla stát pouze na jednom člověku. Měla by být dílem většího počtu svědků a evangelistů v daném sboru. Pavel Timoteovi především říká, aby vyškolil věrné členy k vedení různých služebností. Pavlův pokyn obsahuje i myšlenku, že ti, které Timoteus vyučí, budou zase učit další, čímž se zajistí nepřetržitost a šíření evangelia ve světě. To je v souladu s Ježíšovým voláním po větším počtu dělníků na žni.

Kdosi řekl: „Dej člověku rybu, a nasytíš ho na jeden den; nauč ho lovit ryby, a nasytíš jej i celou jeho rodinu až do konce života.“ Problém je, že pokud člověk nepředá rybářské dovednosti svým dětem, bude další generace hladovět. Možná že bychom uvedené rčení měli pozměnit takto: „Dej člověku rybu, a nasytíš ho na jeden den; nauč člověka lovit ryby a předávat dál jeho znalosti a metody – a bude se sytit velký počet lidí.“ V tom spočívá rozdíl mezi tím, zda někoho učíme nebo zda jej motivujeme k tomu, aby se sám stal učitelem.

Aplikace

Naučil tě někdy někdo, jak máš svědčit druhým? Požádal jsi někdy někoho, aby tě učil, jak máš svědčit druhým? Vyučuješ někoho, jak je možné předávat evangelium dalším lidem?

Poznámky

Jak získat zpět bývalé členy

¹⁸To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření. ¹⁹Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření. ²⁰Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!

(2K 5,18–20)

Osobní studium

Je skutečností, že mnozí lidé opouštějí církve i spásný vztah s Pánem. Ačkoli od nás lidé občas odcházejí i kvůli věrouce, většinou to bývá kvůli jiným věcem – obvykle kvůli osobním sporům a zraněním. Ať už jsou důvody jakékoli, musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom vytvořili ovzduší lásky a péče, jež vyvolá v těch, kdo se k nám připojí, touhu zůstat mezi námi bez ohledu na to, jaké osobní problémy nevyhnutelně vzniknou.

Zároveň bychom měli do svého evangelizačního programu záměrně začlenit službu bývalým členům a těm, kteří nechodí do sboru. Letmým pohledem do různých seznamů členů sboru nejspíš zjistíme, že obsahují mnohem více jmen, než je těch, kdo se každou sobotu účastní bohoslužby. O tyto lidi bychom měli mít prioritní zájem, protože Bůh je nikdy nepřestal milovat.

Přestože se kontext 2K 5,18–20 poněkud liší od toho našeho, zásada, kterou obsahuje, je důležitá. Opětovné získávání bývalých členů je mimořádná služba. Kromě toho má tato služba stejný evangelizační charakter, jako když oslovujeme lidi, kteří Krista nikdy předtím nepřijali. Již samotné slovo smíření naznačuje, že dříve existovala jakási jednota a společenství mezi lidstvem a Bohem, která byla obnovena skrze Ježíše Krista. Navíc nás Bůh nyní pověřil, abychom sloužili smíření, což znamená, že budeme oslovovat i ty, kteří kdysi uctívali Boha společně s námi.

Aplikace

Přemýšlej o těch, kteří opustili církev, a o důvodech, proč tak učinili. Znáš nějakého člověka, s nímž bys mohl opětovně navázat kontakt či obnovit přátelství, kterému bys mohl posloužit nebo kterého bys mohl znovu zapojit do sboru? Modli se za to, abys věděl, jak bys to mohl udělat.

Poznámky

„Zadní vchod“

24Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. 25Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.

(Žd 10,24.25)

Osobní studium

Všimli jste si někdy, jak často lidé naříkají nad skutečností, že někteří členové nepozorovaně mizí „zadním vchodem“? Dokonce odhodlaně prohlášují, že zadní vchod do sboru je třeba zavřít, ale nedokážou nám říct, jak to udělat ani kde se tento vchod nachází. Některé rostoucí sbory by se mohly domnívat, že jejich zadní vchod je zavřený, ale skutečnost je pouze taková, že více lidí vchází dovnitř předním vchodem, než jich zadním vchodem odchází. A přestože je to lepší, než kdyby jich více odcházelo zadním vchodem, než vcházelo předním (k čemuž na některých místech dochází), chceme udělat vše, co je v našich silách, abychom si své členy udrželi.

Objevit zadní vchod a pokusit se jej zavřít, to bude vyžadovat metody, které jsou vskutku evangelizační, protože naším pověřením není jen získávat lidi pro Boha, ale také je u něj udržet.

Rozhodnutí opustit společenství obvykle nepřichází náhle. Většina lidí spíše projde procesem tichého odchodu. Stejně jako byl příchod ke Kristu a do jeho církve cestou, je cestou i proces odchodu. V případech těch, kdo odcházejí, se většinou nejedná o vědomě plánovanou strategii. Jednoduše začnou pomalu přerušovat kontakt a přichází rozčarování a nespokojenost s věcmi ve sboru, které mohou být v některých případech dokonce opodstatněné. Proto bychom se měli snažit, abychom znali cestu těch, kteří nás ve sboru obklopují.

Láskyplný sbor, který pokračuje v péči o nové věřící, je místem, kde se každý soustředí na vztah s Ježíšem. Lidé mají jasnou představu o tom, jakou hodnotu má každý člověk pro Ježíše. Uzavřít zadní vchod znamená přiblížit se k lidem, zjistit, jaké mají potřeby (pokud jsou ochotni nám o nich říct), a je-li to vhodné, uspokojit je. Jde o něco, co nemůže zajistit žádný sborový program. Dokážou to pouze milující, starostliví lidé.

Aplikace

Má váš sbor „zadní vchod“? Co můžeš udělat pro to, aby byl uzavřen?

Poznámky

Podněty k zamyšlení

Jak naplánovat pokračování a rozvíjení vaší služby

Každý, kdo se zapojil do svědecké a evangelizační služby, by měl věnovat pozornost tomu, jak by jeho služba mohla pokračovat, aby se z ní nestala pouze jednorázová záležitost. Můžeme udělat řadu věcí, abychom to zajistili. Uvedeme si několik základních.

Budte ochotni spolupracovat s ostatními. Zachovejte týmový přístup, kdy se lidé dělí o práci i pochvaly.

Udělejte vše, co je ve vašich silách, abyste informovali ostatní ve sboru o důležitosti týmové služby. To znamená pravidelné podávání zpráv v rámci sboru – a to různými způsoby.

Neustále se poohlížejte po lidech, kteří by mohli být zapojeni v nějakém týmu.

Organizujte „školicí kurzy“, které se týkají evangelizačních aktivit.

Otázky k rozhovoru

1. *„Měli bychom být nástroji, jejichž prostřednictvím může Pán sesílat tomuto světu světlo a milost. Měli bychom odložit své hříchy a s vyznáním a lítostí pokořit svá pyšná srdce před Bohem. Proudny duchovní moci se vylíjí na ty, kteří budou připraveni je přijmout.“ (8T 46) Co potřebujeme a proč, abychom přivedli lidi do naší církve a k úžasnému poselství „přítomné pravdy“?*
2. *Když lidé odcházejí, milujme je, zůstávejme s nimi v kontaktu, nesudme je, nenazývejme je „odpadlíky“ ani jim (což by bylo ještě horší) nepředhazujme citáty Ellen Whiteové o lidech, kteří odešli. Místo toho použijme tyto smutné zkušenosti k tomu, abychom se, jak říká Pavel, ptali sami sebe, „zda vskutku žijeme z víry“ (2K 13,5), a položme si otázku, zda jsme mohli něco udělat jinak, aby tito lidé zůstali mezi námi. Ale především nedělejme nic, čímž bychom jim ztížili návrat v případě, že by si své rozhodnutí rozmysleli. Jak můžeme jako sbor aplikovat tyto zásady na členy, kteří od nás odešli, ať už se to stalo z jakéhokoli důvodu?*

Poznámky